

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 112/2013-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika o sťažnosti PhDr. P. G., B., zastúpeného advokátkou JUDr. Š. U., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 277/2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo PhDr. P. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 277/2005 porušené boli.

2. PhDr. P. G. finančné zadostučinenie **n e p r i z n á v a .**

3. Okresný súd Bratislava II je **p o v i n n ý** uhradiť PhDr. P. G. trovy konania v sume 261,95 € (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a deväťdesiatpäť centov) na účet

advokátky JUDr. Š. U., Advokátska kancelária, B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 112/2013-14 z 12. marca 2013 prijal na ďalšie konanie sťažnosť PhDr. P. G., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 277/2005.

Následne ústavný súd 11. apríla 2013 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 17. mája 2013. V jeho prílohe sa nachádzal súdny spis a vyjadrenie poverenej sudkyne plnením úloh predsedu okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- „15.11.2005 - súdu doručený žalobný návrh (sp.zn. 45C/277/2005),*
- 21.11.2005 - výzva navrhovateľke na úhradu súdneho poplatku za návrh,*
- 02.12.2005 - úhrada súdneho poplatku za návrh,*
- 05.12.2005 - doručovanie žalobného návrhu 52 odporcom na vyjadrenie,*
- 6. 12.2005- doloženie dokladov zástupkyňou navrhovateľky do spisu,*
- 3.1.2006 - zisťovanie pobytu 7 odporcov, z dôvodu závady doručovania,*
- 05.01.2006 - výzva zástupkyňi navrhovateľky na predloženie originálu plnej moci,*
- 16.01.2006 - správy z REGOB o pobyte odporcov,*
- 19.01.2006 - opätovné doručovanie návrhu s výzvou odporcom na novú adresu,*
- 19.01.2006 - výzva odporcom v 33., 34., a 36. rade na oznámenie adresy v zahraničí*

odporkyne v 35. rade,
15.02.2006 - oznámenie adresy odporkyne v 35. rade,
22.05.2006 - výzva odporkyňi v 33. rade,
08.03.2006 - odpoveď odporkyne v 33. rade na výzvu súdu,
09.03.2006 - doručovanie návrhu na vyjadrenie odporkyňi v 35. rade na adresu v zahraničí,
v období od decembra 2005 do marca 2006 boli súdu doručované vyjadrenia odporcov k žalobnému návrhu,
31.05.2006 - otvorenie pojednávania, výsluch účastníkov konania, odročené na termín pojednávania 29.09.2006,
28.09.2006 - uznesenie o prerušení konania do právoplatného skončenia dedičského konania vedeného po zomr. odporcovi v 24. rade,
28.09.2006 - uznesenie o zastavení konania voči odporkyňi v 41. rade,
29.09.2006 - na pojednávaní súd krátkou cestou doručil účastníkom uznesenie zo dňa 28.09.2006 a pojednávanie odročil na neurčito,
29.09.2006 - doručovanie uznesenia zo dňa 28.09.2006 účastníkom, ktorí neboli prítomní na pojednávaní dňa 29.09.2006,
11.10.2006 - oznámenie zástupkyne odporcu v 7. rade o pozastavení advokácie,
13.10.2006 - výzva odporcovi v 7. rade, v súvislosti s pozastavením advokácie jeho zástupkyňi,
16.10.2006 - odvolanie odporcu v 15. rade voči uzneseniu zo dňa 28.09.2006,
3.11.2006 - oznámenie odporcu v 7. rade - odvolanie plnomocenstva pre zástupkyňu,
23. 11.2006 - spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie,
31.5.2007 - späťvzatie návrhu proti odporcom v 1., 14. rade, 21. rade, 22. rade, 23. rade, 24.,25., 2.,, 31., 43., 44., 45., 47., 48., 50., 51., 52. rade,
24.4.2008 - rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorým uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 28,09.2006 v napadnutej časti zrušil,
20.05.2008 - spis doručený na Okresný súd Bratislava II,
2.6.2008 - výzva Slovenskej pošty na oznámenie adresy na ktorú žiadal odporca v 36. rade doposielat' zásielky,
26.6. 2008 - oznámenie Slovenskej pošty o adrese na doručovanie odporcovi

v 36. rade,

1.7.2008 - opätovné doručovanie rozhodnutia KS BA odporcovi v 36. rade,

15.3.2010 - informatívny výsluch – právna zástupkyňa navrhovateľky uviedla, že v lehote 1 mesiac doloží, resp. upresní mená a adresy odporcov,

30.6.2010 - stanovený termín pojednávania na deň 27.10.2010 + výzva odporcom v 1., 14. rade, 21. rade, 22. rade, 23. rade, 24., 25., 26., 31., 43., 44., 45., 47., 48., 50., 51., 52. rade na vyjadrenie k späťvzatiu návrhu,

13.09.2010 - opätovné doručovanie zásielok účastníkom z dôvodu závady v doručovaní,

27.10.2010 - odročené na neurčito, s tým, že bude vykonaný dopyt na odporcu v 38. rade na vyjadrenie k späťvzatiu, bude predvolaný navrhnutý svedok a súd rozhodne o návrhu na úpravu petitu,

18.5.2011 - výzva zástupkyňi navrhovateľky na vyjadrenie, v súvislosti so žiadosťou o pripustenie zámeny účastníkov na strane konania,

18.05.2011 - výzva odporkyni v 40. rade na oznámenie dôvodov nesúhlasu so späťvzatím návrhu,

15.06.2011 - odpoveď zástupkyne navrhovateľky na výzvu súdu,

11.10.2011 - uznesenie, ktorým súd konanie voči odporcom v 1., 14., 19., 20., 21., 22., 24., 29., 42., 43., 45., 46., 48., 49., a 50. rade zastavil (späťvzatie), zároveň súd pripustil zmenu petitu návrhu,

12.10.2011 - uznesenie, ktorým súd konanie voči odporkyni v 38. rade zastavil, zároveň pripustil zmenu účastníkov konania na strane odporcov a pripustil prístupenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu,

21.12.2011 - opätovné doručovanie zásielok odporcovi v 15. rade,

9.2.2012 - reklamácia doručovania zásielky,

22.02.2012 - doručovanie uznesenia odporkyni v 14. rade,

2.3.2012 - prešetrovanie pobytu odporkyne v 14. rade z dôvodu závady v doručovaní,

22.3.2012 - oznámenie z REGOB o úmrtí odporkyne v 14. rade,

27.03.2012 - pripojenie dedičského spisu vedeného po zomr. odporkyne v 14. rade,

02.04.2012 - doručovanie uznesenia dedičke po zomr. odporkyne v 14. rade,

16.08.2012 - predvolanie odporcu v 15. rade a právnej zástupkyne navrhovateľky

na informatívny výsluch 07.09.2012,
20.08.2012 - pripojenie spisu 50C/211/2005,
27.08.2012 - ospravedlnenie zástupkyne navrhovateľky z inf. výsluchu,
28.08.2012 - ospravedlnenie odporcu v 15. rade z inf. výsluchu,
19.09.2012 - predvolanie odporcu v 15. rade a právnej zástupkyne navrhovateľky
na informatívny výsluch 29.10.2012,
26.10.2012 - ospravedlnenie zástupkyne navrhovateľky z informatívneho výsluchu,
29.10.2012 - 29.10.2012 - informatívny výsluch odporcu v 15. rade,
9.11.2012 - oznámenie odporcu v 15. rade o skutočnosti, že bol odporcami
v 2.,3.,6.,8.,9.,11.,12.,13.,16.,17.,18.,23.,25.,31.,35.,36. rade splnomocnený na ich
zastupovanie,
11.2.2013 - stanovený termín pojednávania 08.04.2013,
21.02.2013 - späťvzatie žaloby v celom rozsahu,
22.02.2013 - späťvzatie doručované účastníkom na vyjadrenie,
08.04.2013 - pojednávanie odročené za účelom rozhodnutia súdu o späťvzatí návrhu,
02.05.2013 - uznesenie o zastavení konania z dôvodu späťvzatia.“

Uznesenie o zastavení konania podľa vyznačenej doložky na uznesení okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 23. augusta 2013.

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený 16. septembra 2013, zistil aj ústavný súd.

Sudkyňa poverená plnením funkcie predsedu okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v oznámení doručenom ústavnému súdu 7. júna 2013 využila možnosť nepodať stanovisko k vyjadreniu okresného súdu a súhlasila s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej

republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ odporcom (nahradenie vyhlásenia vôle), ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, ale pripúšťa, že vysoký počet účastníkov konania a s tým súvisiace problémy s doručovaním písomností prispeli k celkovej dĺžke napadnutého konania.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že nezistil okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, preto konštatuje, že sťažovateľ v doterajšom priebehu konania poskytoval primeranú súčinnosť a na výzvy okresného súdu reagoval včas. Sťažovateľovi nemožno vyčítať ani to, že využil svoje právo podať opravný prostriedok – odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania

z 28. septembra 2006 z dôvodu úmrtia jedného z účastníkov konania, na druhej strane je však potrebné poukázať na to, že ústavný súd vo svojich rozhodnutiach už viackrát vyslovil, že v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, III. ÚS 132/2012). V súlade s touto judikatúrou preto aj dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľovom odvolaní ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil a identifikoval celkom dve obdobia neodôvodnenej nečinnosti. Tým prvým obdobím nečinnosti v trvaní ôsmich mesiacov bolo obdobie od 7. augusta 2008, t. j. od predloženia spisu zákonnej sudkyňi (po úspešnom doručení zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave) do vykonania informatívneho výsluchu právnej zástupkyne navrhovateľky z dôvodu pretrvávajúcich problémov s doručovaním písomností účastníkom konania na známe adresy. Ďalším v poradí druhým obdobím neodôvodnenej nečinnosti v trvaní piatich mesiacov bolo obdobie od doručenia oznámenia z registra obyvateľov (22. marca 2012) do predvolania sťažovateľa ako účastníka konania na informatívny výsluch pre účely jeho ustanovenia za spoločného zástupcu podľa § 29a OSP (29. októbra 2012).

Ústavný súd po preštudovaní súdneho spisu ďalej konštatuje, že celé konanie bolo poznačené pretrvávajúcimi problémami s doručovaním písomností väčšiemu počtu účastníkom konania (celkom 51) a zmenami účastníkov konania z dôvodu ich úmrtia, ktoré podstatne prispeli k celkovej dĺžke napadnutého konania. Okresný súd v tejto súvislosti v priebehu konania viackrát musel zisťovať aj aktuálne adresy jednotlivých účastníkov konania. Z uvedenej chronológie tiež vyplýva, že okresný súd okrem už uvedených období nečinnosti vo veci priebežne konal.

Ústavný súd ďalej poukazuje na to, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovatelia na neho obrátili s návrhom, aby o ich veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Za takúto neefektívnu činnosť podľa názoru ústavného súdu možno považovať aj opomenutie alebo neskoré využitie možnosti ustanoviť spoločného zástupcu odporcom v konaní podľa § 29a OSP, keďže už od začiatku napadnutého konania boli splnené predpoklady na takýto postup. Až na základe informatívneho výsluchu sťažovateľa konaného (29. októbra 2012) došlo k jeho splnomocneniu na zastupovanie viacerých účastníkov konania na strane odporcov, čo nepochybne viedlo k efektívnejšiemu postupu v konaní, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že napadnuté konanie právoplatne skončilo ešte počas konania o tejto sťažnosti.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade so základným právom sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto konštatuje, že doterajším postupom okresného súdu v konaní, ktoré je vedené pod sp. zn. 45 C 227/2005, došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd napriek uvedenému neprikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 45 C 227/2005 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože napadnuté konanie právoplatne skončilo 23. augusta 2013, teda ešte pred vydaním tohto rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Pretože ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa garantovaného mu čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľ v doplnení svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. apríla 2013 žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie „za porušenie práva na spravodlivý proces“ v sume 5 000 €, ktoré odôvodnil vecnou stránkou (dôležitosťou) sporu vedeného na okresnom súde pre účastníkov konania a s tým spojenými finančnými nákladmi, pričom podľa jeho vyjadrenia uvedená suma predstavuje len časť skutočných nákladov.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Zároveň ústavný súd pripomína, že účelom finančného zadosťučinenia nie je to, aby ním priznaná suma v celom rozsahu vykompenzovala (resp. anulovala) plnenie povinnosti jedným účastníkom konania vo vzťahu k právu iného účastníka konania, resp. aby sa ním inak zmiernovali náklady sťažovateľa (mutatis mutandis III. ÚS 449/2012). Opačný postup by popieral výchovný charakter súdneho konania (§ 1 OSP).

Ako bolo uvedené, napadnuté konanie právoplatne skončilo 23. augusta 2013. Táto skutočnosť, ktorá odstránila stav právnej neistoty sťažovateľa, spojená s objektívnym podielom sťažovateľa na dĺžke konania a obsahom odôvodnenia žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia, ústavný súd utvrdila v tom, že vyslovenie porušenia práv je za daných okolností dostatočnou satisfakciou pre sťažovateľa, preto sťažovateľovi finančné zadosťučinenie nepriznal (bod 2 výroku tohto nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila trovy konania, ktoré vyčíslil v celkovej sume 261,95 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2012 v sume 781 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 130,16 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu 7,81 € za dva úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2013.

Náhrada trov konania uplatnená sťažovateľom nepresahuje sumu, ktorú vypočítal ústavný súd, preto priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v požadovanej sume 261,95 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 3 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2013